

**Міністерство внутрішніх справ України
Одеський державний університет внутрішніх справ
Кафедра адміністративного права та адміністративного
процесу**

ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ

**МАТЕРІАЛИ
ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВО-ПРАКТИЧНОЇ ІНТЕРНЕТ
КОНФЕРЕНЦІЇ
27 травня 2016 року**

**Одеса
ОДУВС 2016**

УДК 342.9 : 343.9 : 343.35 (477)
ББК67.401.03 + 67.518.1(4 УК)
З-33

Статті друкуються в авторському варіанті.
Оргкомітет дозволив собі лише скорочення
статей, які суттєво перевищували пропоновані обсяги

«Запобігання корупції в Україні» (2016; Одесса).
Матеріали Всеукраїнської науково-практичної інтернет
конференції 27 травня 2016 року. – Одесса: ОДУВС,
Кафедра адміністративного права та адміністративного
процесу, 2016. – 176 с.

УДК 342.9 : 343.9 : 343.35 (477)
ББК67.401.03 + 67.518.1(4 УК)

© ОДУВС, 2016

КОРУПЦІЯ ЯК ЗАГРОЗА НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ

*Кулик Л. М., к.ю.н., доцент,
доцент кафедри кримінального права
та кримінології ОДУВС*

Ляшко К. Ю., курсант ОДУВС

На сьогодні Україна перебуває на шляху інтеграції в європейське співтовариство і однією з перешкод, які необхідно подолати на цьому етапі є значна корумпованість різних сфер життя українського суспільства. Корупція є однією з найактуальніших соціально-політичних проблем сучасності, вона не лише негативно впливає на темпи розвитку економіки держави, а й на систему державного управління та суспільні відносини в цілому.

Термін «корупція» походить від латинського «corruptio», що означає «псування», «розбещення», тобто може розумітися як розбещення окремих посадових осіб державного апарату, як «соціальна корозія», що «роз'їдає» державну владу й суспільство в цілому[1].

Корупція – це складне соціальне явище, що негативно впливає на всі аспекти політичного та соціально-економічного розвитку суспільства й держави.

Найнебезпечнішим видом корупції є політична корупція, а саме корумпованість судової системи, хабарництво в органах прокуратури та внутрішніх справ, корупційні прояви у сфері охорони здоров'я; корупційний тиск на суб'єктів господарювання з боку контролюючих органів; корупційні схеми при перерозподілі національного багатства та природних ресурсів, адже саме державні службовці виконують головну функцію в державі, оскільки вони забезпечують внутрішню і зовнішню безпеку, ефективне функціонування інфраструктури економіки, формують соціально-психологічний клімат суспільства.

Корупція існує в усіх країнах, однак у різних пропорціях, на різних рівнях та має особливу природу свого походження. В Україні ж корупція не існує – вона процвітає [2].

На міжнародному рівні Україна має репутацію надзвичайно корумпованої держави. За даними досліджень міжнародної організації Transparency International, динаміка корупції в Україні, на жаль, невтішна: у 2009 р. Україна перебувала на 146 місці серед 180 країн світу з показником 2,2 бали (за шкалою від 0 до 10, де «0» – най-

вищий рівень корупції, «10» – найнижчий), у 2010 – 134 місце серед 182 країн, у 2011р. – 152 з 183 країн і перебуває в сусідстві з Азербайджаном, Росією, Білоруссю, Нігерією, Угандою, Конго, Кенією, Гвінеєю-Бісау [3].

Масштаби корупції в нашій державі не тільки підривають її авторитет, але й загрожують національній безпеці. За даними опитування, близько 80% населення сприймають корупцію як звичайне явище. І цю ситуацію не вдається переломити впродовж майже десятиріччя. Тому найголовнішим завданням є вироблення в українському суспільстві нетерпимості до проявів корупції, подолання в людині бажання давати хабар для вирішення своєї проблеми [4, с. 7].

На «процвітання» корупції, зокрема в державних правовідносинах впливає низка факторів, а саме:

- непрозорість діяльності органів державної влади;
- недотримання вимог чинного законодавства у сфері протидії корупції, а також недосконалість нового законодавства з цих питань у цілому;
- недосконалість системи судоустрою;
- відсутність публічного контролю за доходами та видатками державних службовців, а також ефективних механізмів участі громадянського суспільства у формуванні та реалізації антикорупційної політики;
- надмірний вплив окремих олігархічних груп на прийняття державних рішень та кадрові призначення.

Внаслідок цього, руйнується держава як інституція, відбувається відчуження влади від суспільства, знижується імідж країни, ефективність політичних і судових інститутів, неефективно розподіляються та використовуються державні кошти й ресурси, зростає рівень тіньової економіки.

Політичні наслідки корупції проявляються в тому, що вона, насамперед, знижує рівень легітимності політичної влади, порушує принципи її формування і функціонування, породжує відчуження влади від народу, підпорядковує державну владу окремим особам, а не народу [5].

Не можна не погодитись з думкою М.І. Мельника, який підкреслює, що корупція буде існувати доти, доки буде існувати публічна влада. Відмінність різних держав у цьому аспекті полягає не у наявності чи відсутності корупції як такої, а в її масштабах, характері

корупційних проявів, впливові корупції на економічні, політичні, правові та інші соціальні процеси. Він наголошує, що завжди знайдуться несумлінні чиновники, які прагнутимуть у приватних цілях скористатися можливостями публічної влади [5]

Корупція загрожуючи національній безпеці, реально протистоїть конституційному і суспільному ладу, є однією з причин зростання в Україні «тіньової» економіки, проникає у владні інституції, залучаючи у свої ряди окремих політичних і громадських діячів. Корумповані відносини все більше витісняють правові, етичні відносини між людьми, які з аномалії поступово перетворюються у норму поведінки. Саме тому на сучасному етапі розвитку Української держави особливого значення набувають наукові дослідження проблем протидії корупції, результати яких у подальшому мають стати надійним базисом для напрацювання практичних рекомендацій для утримання в Україні розвитку цього явища.

Література

1. Жданов І. Хмельницький ліцеїст про корупцію: це вада розвитку суспільства [Електронний ресурс]. – Режим доступу: mintnid.rimeaportal.gov.ua/rus/index.php?v=5&tek=117&par=5&art=635. С. 1. –
2. Корупція в Україні. Аналітична схема [Електронний ресурс]. – Режим доступу: sd.net.ua/2010/07/30/kompetsiya-v-ukrayini-analitichna-sxema.html. С. 1–2.
3. 2012 GlobalCorruptionBarometer / TransparencyInternational [Електронний ресурс]. http://www.transparency.org/country#UKR_DataResearch
4. Пшонка В. П. Реформування кримінального процесуального законодавства України (із виступу на координаційній нараді за участю Президента України 13 листопада 2012 року) // Новели Кримінального процесуального кодексу України 2012 року. Ч. 2: Збірник статей. – К.: Істина, 2012. – 124 с.
5. Мельник М.І. Корупція: сутність, поняття, заходи протидії: монографія / М. І. Мельник. – К.: Атіка, 2001. – 304 с.

<i>Денисова А.В.</i>	
ДОСВІД СІНГАПУРУ У БОРОТЬБИ З КОРУПЦІЄЮ.....	46
<i>Ізбаши К.С.</i>	
ПРИЧИНИ РОЗВИТКУ Й ПОШИРЕННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ.....	50
<i>Ковальова О.В.</i>	
ДО ПИТАННЯ ПРО КОНФЛІКТ ІНТЕРЕСІВ.....	55
<i>Коропатов О.М.</i>	
ДЕЯКІ ПИТАННЯ ЗАПОБІГАННЯ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ.....	59
<i>Кузнєцов В.В.</i>	
ПОЛІЦЕЙСЬКЕ ПІКЛУВАННЯ.....	62
<i>Кулик Л.М., Ляшко К.Ю.</i>	
КОРУПЦІЯ ЯК ЗАГРОЗА НАЦІОНАЛЬНІЙ БЕЗПЕЦІ УКРАЇНИ.....	66
<i>Матвієць А.А.</i>	
ОСОБЛИВОСТІ ПРОКУРОРСЬКОГО РЕАГУВАННЯ НА КОРУПЦІЙНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ У СФЕРІ ДОВКІЛЛЯ.....	69
<i>Мезенцева І.Є.</i>	
КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВА ПОЛІТИКА УКРАЇНИ У СФЕРІ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЙНІЙ ЗЛОЧИННОСТІ.....	72
<i>Петrenchенко С.А., Нараган О.С.</i>	
ПРОБЛЕМИ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАВООХОРОННИХ ОРГАНІВ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЇ В УКРАЇНІ.....	76
<i>Плужнік О.І.</i>	
ОКРЕМІ ПИТАННЯ ЩОДО РОЗУМІННЯ РОЗМІРУ ПРЕДМЕТА НЕПРАВОМІРНОЇ ВИГОДИ СТ. 368 КК УКРАЇНИ.....	79
<i>Політова А.С.</i>	
ПРОБЛЕМИ КРИМІНАЛЬНО-ПРАВОВОЇ ПРОТИДІЇ КОРУПЦІЙНИМ ЗЛОЧИНАМ В УКРАЇНІ.....	83
<i>Пишна А.Г.</i>	
ДЕЯКІ АСПЕКТИ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ЗА ПОРУШЕННЯ ВИМОГ ФІНАНСОВОГО КОНТРОЛЮ ОСОБАМИ, УПОВНОВАЖЕНИМИ НА ВИКОНАННЯ ФУНКЦІЙ ДЕРЖАВИ АБО МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ.....	87
<i>Сіцінський В.С.</i>	
БОРОТЬБА З КОРУПЦІЄЮ ТА ЛЮСТРАЦІЯ: СПІЛЬНІ ТА ВІДМІННІ РИСИ.....	93